

גיטין ג

קושי על רבה: ולרבה, דאמר לפי שאין בקיאין לשמה, ליבעי תרי, מידי דהוה אכל עדיות שבתורה!
תירוץ: עד אחד נאמן באיסורין.

קושי: אימור דאמרין עד אחד נאמן באיסורין, כגון חתיכה ספק של חלב ספק של שומן, דלא איתחזק איסורא, אבל הכא דאיתחזק איסורא דאשת איש הוי דבר שבערוה, ואין דבר שבערוה פחות משנים!

תירוץ: רוב בקיאין הן. ואפילו לר"מ דחייש למיעוטא, סתם ספרי דדייני מיגמר גמירי, ורבנן הוא דאצרוך, והכא משום עיגונא אקילא ביה רבנן

קושי: האי קולא הוא? חומרא הוא, דאי מצרכת ליה תרי - לא אתי בעל מערער ופסיל ליה, חד - אתי בעל ומערער ופסיל ליה!

תירוץ: כיון דאמר מר: בפני כמה נותנו לה? רבי יוחנן ור' חנינא, חד אמר: בפני ב', וחד אמר: בפני ג', מעיקרא מידק דייק ולא אתי לאורועי נפשיה.

קושי על רבא: ולרבא, דאמר לפי שאין עדים מצויין לקיימו, ליבעי תרי, מידי דהוה אקיום שטרות דעלמא!

תירוץ: עד אחד נאמן באיסורין.

קושי: אימור דאמרין עד אחד נאמן באיסורין, כגון חתיכה ספק של חלב ספק של שומן, דלא איתחזק איסורא, אבל הכא דאיתחזק איסורא דאשת איש הוי דבר שבערוה, ואין דבר שבערוה פחות משנים!

תירוץ: בדין הוא דבקיום שטרות נמי לא ליבעי, כדר"ל, דאמר ר"ל: עדים החתומים על השטר - נעשו כמי שנחקרה עדותן בב"ד, ורבנן הוא דאצרוך, והכא משום עיגונא אקילו בה רבנן.

קושי: האי קולא הוא? חומרא הוא, דאי מצרכת ליה תרי - לא אתי בעל מערער ופסיל ליה, חד - אתי בעל ומערער ופסיל ליה!

תירוץ: כיון דאמר מר: בפני כמה נותנו לה? רבי יוחנן ור' חנינא, חד אמר: בפני ב', וחד אמר: בפני ג', מעיקרא מידק דייק ולא אתי לאורועי נפשיה.

רבה	רבא	
למה לא אמר כדעה השנייה?	מי קתני בפני נכתב לשמה, בפני נחתם לשמה?	: א"כ, ניתני בפני נחתם ותו לא, בפני נכתב למה לי? ש"מ בעינן לשמה
תגובת הדעה האחרת:	בדין הוא דליתני הכי, אלא דאי מפשת ליה דיבורא אתי למגזייה	בדין הוא דליתני הכי, אלא דא"כ, אתי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד אחד
תגובה נגד התגובה	השתא נמי אתי למגזייה!	מי דמי? התם ידעינן, הכא בפני; התם אשה לא מהימנא, הכא אשה מהימנא; התם בעל דבר לא מהימן, הכא בעל דבר מהימן.
תגובה אחרונה	חדא מתלת גאיז, חדא מתרתי לא גאיז	אטו הכא כי אמרי ידעינן, מי לא מהימני? וכיון דכי אמרי ידעינן מהימני, אתי לאיחלופי בקיום שטרות דעלמא בעד אחד

שאלה על רבה: ולרבה, דאמר לפי שאין בקיאין לשמה, מאן האי תנא דבעי כתיבה לשמה ובעי חתימה לשמה?

רבי מאיר	ר' אלעזר	
דעתו בעניין כתיבה וחתימה	כתיבה בעי, חתימה לא בעי	חתימה בעי, כתיבה לא בעי
מקור להוחה	אין כותבין במחובר לקרקע, כתבו על המחובר לקרקע, תלשו, חתמו ונתנו לה - כשר ואלא רבי מאיר היא, וכי לא בעי רבי מאיר כתיבה לשמה - מדאורייתא, מדרבנן בעי. והא אמר רב נחמן, אומר היה רבי מאיר: אפילו מצאו באשפה, וחתמו ונתנו לה - כשר!	וכי תימא, לעולם רבי אלעזר היא, וכי לא בעי רבי אלעזר חתימה לשמה - מדאורייתא, מדרבנן בעי, והא שלשה גיטין פסולין דרבנן, ולא בעי רבי אלעזר חתימה לשמה! דתנן, ג' גיטין פסולין, ואם ניסת - הולד כשר: כתב בכתב ידו ואין עליו עדים, יש עליו עדים ואין בו זמן, יש בו זמן ואין בו אלא עד אחד - הרי אלו שלשה גיטין פסולין, ואם ניסת - הולד כשר; רבי אלעזר אומר: אף על פי שאין עליו עדים אלא שנתנו לה בפני עדים - כשר, וגובה מנכסים משועבדים, שאין העדים חותמים על הגט אלא מפני תיקון העולם!